

tvořící příslušenství dražené nemovitosti, se vztahuje rovněž poznámka dražebního řízení a že tudíž vymáhající věřitel nabývá tím nároku, aby v onom poznamenaném pořadí došel uspokojení i z výtěžku za toto příslušenství. Při popisu příslušenství jest postupovati podle předpisů o zabavení movitých věcí (§ 253 ex. ř.), jak se praví v instrukci pro výkonné orgány (z roku 1910 II P 52—57). Obdobně to plyne i z § 134 odst. 1 ex. ř. o zabavení a popsání nemovitostí ve veřejné knize nezapsaných. Neboť tu nabývá vymáhající věřitel zabavením a popsáním nemovitosti práva na uspokojení z výtěžku této nemovitosti. A obdobně ho nabývá i sepsáním a odhadem příslušenství nemovitosti ve veřejné knize zapsané, poněvadž příslušenství nemovitosti není z veřejné knihy právě tak seznatelné, jako při nemovitosti do veřejné knihy vůbec nezapsané. Dokud není sporná věc (stroj) vyloučena z dražebního řízení o nemovitosti patřící do konkursní podstaty Marie M., nemůže konkursní podstata firmy F. W. M. toto úřední opatření svépomocně rušiti (§ 19 obč. zák.) a stroj vydati. Mohla sice dáti popud k tomu, aby se tak stalo, ač nebyla účastnicí dražebního řízení, neboť exekuční soud má z úřadu rozhodnouti, zda popsané movité věci jsou příslušenstvím nemovitosti (§§ 39 čís. 2 a 252 ex. ř.), avšak dokud se tak nestalo, nemůže žalovaná strana se strojem volně nakládati. Nejde tu o to, zda zavinila, že stroj byl pojat jako příslušenství do odhadu, a zda připravila žalobkyni o její vlastnické právo ke stroji, poněvadž se nežaluje o náhradu škody, nýbrž o vydání věcí. Ustanovení § 378 obč. zák. na souzený případ nedopadá, neboť předně nejde o vlastnickou žalobu, nýbrž o obligační nárok plynoucí z kupní smlouvy, v níž si žalobkyně vyhradila právo vlastnické až do úplného zaplacení kupní ceny, za druhé byla by musila žalobkyně upravit žalobní žádání tak, že žalovaná jest povinna stroj jí na své útraty opatřiti, a za třetí žalovaná konkursní podstata ani nepustila věc ze své držby po doručení žaloby, neboť sepsal a odhad stroje jako příslušenství provedl výkonný orgán, nikoliv žalovaná strana, a konečně žaloba byla podána dne 22. července 1932, kdežto spis a odhad se stal podle zjištění již před tím dne 28. června 1932. Netřeba se proto zabývati otázkou, zda a jakými právními prostředky se může žalující strana domáhati vyloučení věcí z konkursní podstaty Marie M.

Čís. 14770.

Nemanželská matka, jež měla v době rozhodné pro ustanovení poručníka řádné bydliště na Slovensku, jest již proto poručnicí ze zákona a nepotřebuje schválení poručenského soudu ke sporu, jímž se jménem svého dítěte domáhá na zploditeli uznání otcovství a placení výživného.

(Rozh. ze dne 11. prosince 1935, R II 566/35.)

Prv ý s o u d zamítl žalobu, již se nezletilý žalobce domáhal na žalovaném uznání otcovství a placení výživného. O d v o l a c í s o u d z podnětu odvolání zrušil rozsudek prvního soudu a předcházející řízení pro zmatečnost podle § 477 čís. 5 c. ř. s. z důvodu, že žalobce nebyl za-

stoupen zákonným zástupcem a že řízení nemohlo býti řádně ani schváleno, poněvadž nezletilému žalobci nebyl dosud zřízen poručník a že jeho matka Marie M-ová si neprávem osobuje úřad poručnický.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

Důvody:

Pro vyřízení otázky řádného zastoupení nezletilého žalobce zákonným zástupcem jest předem zjistiti rozhodnou okolnost, zda nemanželská matka žalobcova měla řádné bydliště v rozhodné době ustanovení poručníka v oblasti práva platného na Slovensku a Podkarpatské Rusi, či zda je měla v oblasti ostatních zemí tohoto státu (§§ 72, 109 j. n.). Okolnost tato není nadevší pochybnost zřejmá ze spisů. V prvním případě, měla-li totiž řádné bydliště na Slovensku, nutno odvolacímu soudu přihlédnouti k předpisům § 39 zák. čl. XX. zák. z roku 1877, podle kterých zástupcem nemanželského dítěte je již matka dítěte ze zákona a přirozenou poručnicí a může jako taková domáhati se jménem svého dítěte vůči zploditeli uznání otcovství a placení výživného, aniž potřebuje schválení poručenského soudu k zahájení takového sporu; pouze k uzavření dohody se zploditelem je potřebí schválení poručnického soudu. (Viz nástin súkromého práva Dr. Fajnor a Dr. Záturský — II. vyd. str. 463.) Podle toho byl pak v souzeném případě zastoupen žalobce zákonným zástupcem, a nelze mluvit o zmatečnosti podle § 477 čís. 5 c. ř. s. a o nedostatku zmocnění ke sporu, a nebylo proto důvodu, aby byl prvý rozsudek a předchozí řízení zrušeno podle § 7. c. ř. s. V druhém případě lze podle posledního odstavce § 477 c. ř. s. dosavadní zmatečnost rozsudku prvního a předchozího řízení napravití případným dodatečným schválením poručníka, jenž budiž příslušným soudem poručenským ustanoven a jemu budiž stav sporu sdělen s vyzváním, zda dosavadní postup schvaluje a zmocňuje jménem nezletilého žalobce Dr. Václava V., advokáta v L., k vedení sporu. Stane-li se tak, nebude překážky, by odvolací soud nemohl o odvolání věcně rozhodnouti. Důvod uvedený ve zrušovacím úsnesení mohl by obstáti jen tenkrát, kdyby nastal případ druhý a v něm ustanovený poručník odepřel schválení dosavadního postupu sporu.

Čís. 14771.

K § 794 obč. zák.

Při určení hodnoty nemovitosti ku dni odevzdání nesmí se hleděti k tomu, že podle skutečností v době odhadu známých doživotní břímě již zaniklo a že trvalo pouze určitou dobu.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1935, R I 988/35.)

Nižší soudy povolily pravoplatně v neskončené ještě pozůstalostní věci po Pavlině W-ové k návrhu zletilých nepominutelných dědiců Beno Z-a, Arnoštky Z-ové a Aurelie Z-ové tvrdivších zkrácení povin-